

عنوان مقاله:

لباس محلی اردبیل (ایل شاهسون) در طول تاریخ

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

ریاب دانش - کارشناسی ارشد هنر اسلامی

خلاصه مقاله:

عشایر امروز به جماعتی اطلاق می شود که محور ارتباطات اجتماعی آنها بر اساس خویشاوندی نسبی یا سببی، حقیقی یا آرمانی سازمان یافته است. شاهسون ها نام تعدادی از این گروه های ایلی هستند که در بخشهایی از شمال غرب ایران به ویژه نواحی مغان و اردبیل به سر می بردند که دارای پیشینه ی تاریخی طولانی بوده اند. زندگی آنها بیشتر بر اساس اقتصاد دامپروری بنا شده است و فعالیت های زراعی در مرحله ی بعدی اهمیت قرار دارد. از هنرهای خاص عشایر شاهسون می توان به صنایع دستی و موسیقی و استفاده از آلات مختلف موسیقی از جمله نی، توتک، تار، ساز و گارمان در میان این ایل رواج دارد. در هرکجای این کشور پهناور در هر منطقه یا هر ناحیه مردم از پوشش و لباس خاصی بهره می برند که بر این اساس اردبیل نیز از این قاعده مستثنا نیست. مردم استان اردبیل اعم از زن و مرد دارای پوشش های غنی با قدمت های طولانی هستند که تمام این نوع پوشش فلسفه های خاصی در آن نهفته است با توجه به ارتباط تنگاتنگ پوشاک محلی و هویت ملی، و بنا به اهمیت پوشش سنتی در بین بانوان اردبیل این مساله در پژوهش حاضر مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج حاصل از این پژوهش نشان میدهد که زنان شاهسون تا حدودی بافت سنتی پوشاک خود را حفظ کرده اند و حتی در مواردی نیز هیچ الگو یا ترکیب جدیدی را در بافت سنتی لباس خود راه نداده اند. لباس بانوان ایل شاهسون که نمودی از فرهنگ جاری و سنت ها و باورهای این ایل است از تکه های مجزایی تشکیل میشود و زنان عشایر همواره تمامی این تکه ها را به تن دارند و حکایت از آن دارد که پوشاک محلی بانوان شاهسون با زندگی آنها ارتباط مستقیم دارد.

کلمات کلیدی:

پوشاک، زنان، اردبیل، شاهسون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2042010>

